Щоб жив я десь на болотах
І спав на моховім коверці,-
Я був би щасний, якби ти
Була зі мною, Пеггі-серце.

Щоб сніжний вітер лютував
І брала ніч морозом кріпко,-
В своїх обіймах я тобі
Зігрів би душу, Пеггі-рибко.

Щоб я був лорд, і з срібла їв,
І пив із золотого кубка,-
З яким би щастям розділив
Я все з тобою, Пеггі-любко!